

Nepozorná dělnice

Mravenčí dělnice Rychlonožka netrpělivě seděla v lavici. Vyučování už dávno mělo skončit. Třídou však stále zněl hlas Veleny, zkušené dělnice průzkumnice, učitelky a pravé ruky královny. Hovořila o krvavci totenu, rostlině s temně červenými květy ve tvaru paličky.

Ta Velena je vážně divná, k čemu potřebuju vědět o nějaké kytce, která nám nepomáhá, není k jídlu a ani nám neškodí? Velena chce být důležitá a my tady musíme poslouchat její řeči, pomyslela si Rychlonožka. Jít pomoci s opravou mraveniště nestihnu, určitě už mají všechno hotové, povzdechla si. Přestala ji poslouchat a ponořila se do svých myšlenek.

Mezitím se učitelčin zvučný hlas dál rozléhal třídou. „Krvavec toten je životně důležitá rostlina pro dva druhy modrásků. Tito motýli kladou svá vajíčka do jejích květů. Po týdnu se z nich vylíhnou malé housenky, které se zhruba dva až tři týdny živí na květech krvavce. Po této době spadnou na zem pod rostlinu a čekají, až je některá z nás odnese do mraveniště...“

Vyučování skončilo až v době večere. Rychlonožka si všimla, že Velena sedí vedle královny. Něco jí říká a královna na to kýve. Ihned po večeři si Velena stoupla doprostřed místnosti. „Milé sestry a bratři,“ začala. „Z rozhodnutí naší moudré a laskavé královny vám přečtu jména našich žáků a žákyň, kteří ráno poprvé půjdou jako průzkumníci shánět potravu.“ Začala číst seznam jmen, mezi nimi byla i Rychlonožka.

„Jak víte, závěrečné zkoušky se blíží a je proto čas ukázat, jak umíte uplatnit v životě vše, co jsem vám říkala. Zítra hned po snídani je sraz u hlavního východu z mraveniště a v půl sedmé odcházíme.“

Rychlonožka se těšila na svou první cestu za potravou. Ráno rychle zhltna snídani a už stála mezi prvními nedočkavci u hlavního východu z mraveniště. Vyrázili do krásného slunného rána. Všichni se rozběhli, každý na jinou stranu. Rychlonožka by jindy rychle vyběhla, a brzy by se všem ztratila z dohledu. Ale dnes ne. Chtěla nejprve důkladně prozkoumat své nejbližší okolí. Možná se najde něco k snědku i tam.

A najednou kousek od jednoho z vchodů do mraveniště uviděla ležet malou housenku. Víím, že když najdu něco k snědku, mám zanechat pachovou stopu, ale kdo ví, kam se všichni rozběhli. Ta housenka je tak malá, že ji dokážu odnést domů sama, zaradovala se.

Kdyby dávala ve škole pozor, určitě by si všimla rostliny, tyčící se nad housenkou. Okamžitě by poznala, že se jedná o krvavec toten, rostlinu, ze které

schválně padají housenky modráska, aby si je mravenci odnesli do mraveniště. Jsou to podvodnice, které napodobují pach mravenčí kukly. Mravenčí dělnice je proto odnesou do komůrek ke svým larvám a kuklám. Tam se o ně starají a housenky se jim odvděčí tím, že se živí jejich bezbrannými larvami a kuklami.

Vzpomněla by si také, jak je učitelka Veleno varovala, aby se nepřibližovaly k housenkám, které leží pod krvavcem totemem. Říkala jim, že tyto housenky umí napodobit pach mravenčí kukly nejbližšího mraveniště. Rychlonožka si však na to vůbec nevzpomněla. Přiblížila se k housence.

Najednou ucítila známý pach kukly ze svého mraveniště. Určitě ji včera Jehlička zapomněla venku, pomyslela si. Je sice pečlivá, ale je velmi roztržitá a neustále něco zapomíná.

Rychle prohlédla housenku, kukla moc neprochladla, naštěstí jsou noci teplé. Určitě potřebuje zahřát, slunce sice krásně svítí, ale moc nehřeje. Musím ji okamžitě vzít domů, rozhodla se.

Naložila si housenku na záda a pospíchala s ní do mraveniště. Vešla do místnosti, kde Jehlička s ostatními dělnicemi ošetřovatelkami pečovala o larvy a kukly, a položila housenku modráska mezi ostatní kukly.

„Děkuji, ti, Rychlonožko, určitě jsem ji včera zapomněla venku. Je v pořádku? Neprochladla moc?“, starala se Jehlička.

„Je v pořádku, naštěstí noc byla teplá“, odpověděla Rychlonožka.

Rychle vyběhla ven z mraveniště hledat potravu. Pozorně se dívala kolem a po krátké době si všimla shluku mšic na jedné z rostlin. Přistoupila k jedné z nich, poklepala tykadly na její zadeček a nasála z něho šťávu. Chutnala výtečně. Označila místo a běžela domů. Nezapomněla však značit cestu od mšic do mraveniště. Dělnice zásobovačky se vydaly po jejích stopách. Rychlonožka dostala pochvalu za objevení stálého zdroje lahodného sladkého pití.

Brzy se však začaly ztrácet larvy i kukly. Nikdo netušil, že Rychlonožka onoho letního rána nepřinesla domů mravenčí kuklu, ale housenku modráska. Ta podvodnice stále vylučovala pach kukly a dělnice neměly tušení, o koho se ve skutečnosti starají. Jednoho dne se housenka zakuklila. Dělnice ošetřovatelky nic netušili a nadále o ní pečovaly.

Podvod byl odhalen až druhým rokem v létě, kdy praskla kukla a vyklubal se z ní motýl modrásek. Ten už nevydával pach jako mravenčí kukla. Dělnice ihned poznaly, že byly podvedené. Okamžitě zaútočily na motýla. Jakmile se ho však pokusily kousnout, kusadla se jim zalepila drobnými štětinami. Než si je stačily vyčistit, byl motýl pryč.